

Deprem Sonrası

EĞİTİMCİLER İÇİN KILAVUZ

Şubat 2023

@elinelimde

EKİBİMİZ

Yönetim Ekibi

Mehmet Teber (Klinik Psikolog)

Elif Berra Çiftci (Klinik Psikolog)

Esra Büyücek (Klinik Psikolog)

Gökçe Gül (Klinik Psikolog)

Hanife Barış (Klinik Psikolog)

Mahmut Çelik (Klinik Psikolog)

Talha Tolunalp (Klinik Psikolog)

Yardımcı Ekip

Beril Akgöl

Hilal Beluk

Yağmur Altuntop

Yaren Kiraz

Tasarım Ekibi

Anafor Görsel Reklam Ajansı

Ekibimizde bulunan herkes tüm çalışmalarını gönüllülük prensibi üzerine yürütmektedir.

SUNUŞ

Merhaba Değerli Öğretmenimiz;

Oyun Terapileri Enstitüsü olarak kurulduğumuz yıl olan 2019'dan bu yana ülkemizdeki çocuk ve oyun terapistlerinin gelişimini destekleyen programlar, atölyeler ve sempozyumlar düzenliyoruz. Pandemi döneminde enstitü olarak çocuklarla online terapinin nasıl yapılacağı konusunda birçok çalışma yaptık. Ülkemizin ilk online sempozyumunu gerçekleştirdik. Bu çalışmalar sayesinde birçok ruh sağlığı uzmanına eğitim verdik. Bu uzmanlar çocuklara online olarak ulaştılar ve onların pandeminin zorluklarını atlatmasına destek oldular.

6 Şubat 2023 Kahramanmaraş depremi şüphesiz hepimizi derinden etkiledi. Çoğumuzun deprem bölgesinde bir akrabamızın ya da arkadaşımızın bulunması, okulların tatil olması, afetin büyüklüğü ve ülke gündeminin tek bir konuya odaklanması nedeni ile afet bölgesi dışındaki çocuklar bile depremi derinden yaşadılar. Enstitü olarak biz bu büyük afette çocukların iyilik haline katkı sunmak amacı ile Mehmet Teber öncülüğünde Elin Elimde Psikososyal Destek Programını hayata geçirme kararı aldık. Bu programın bir parçası olarak afet bölgesindeki ve afet bölgesi dışındaki eğitimciler için bu kitapçığı hazırladık. Deprem sonrasında çocuklarınızla kuracağınız iletişimde, afet bölgesinden okulunuza yeni gelen çocuklara yardımcı olma sürecinde ihtiyaç duyduğunuz tüm bilgilere bu kitapçıktan ulaşabileceksiniz.

Ülkemize geçmiş olsun.

Oyun Terapileri Enstitüsü
Elin Elimde Psikososyal Destek Projesi

ÇOCUKLARLA İLETİŞİM ÖNCESİ TEMEL İLKELER

- ▶ Siz iyi değilseniz, afettede iseniz ve sizin yardıma ihtiyacınız varsa, kendini duygusal olarak yeterince güçlü ve iyi hissetmiyorsanız mümkünse ilk yardım ve destek süreçlerine katılmayınız. Bu durumu üst birimlerinize iletebilirsiniz. Hazır olduğunuzda çocuklarla iletişim kurabilirsiniz.
- ▶ Çocuklarla iletişimde şefkatli olunuz. Çoğu zaman sıcak ilgi ve şefkat çocuklar için en güzel yardım yoludur.
- ▶ Çocuklarla iletişim sürecinde onların travmasını açmamaya ve konuşmamaya özen gösterin. “Sizin ev yıkıldı mı, ailenizde ölen var mı, enkazda nasıl yaşadın” gibi sorular sormayın. Eski güzel günlerini anımsatacak sorulardan ve diyaloglardan kaçının.
- ▶ Sınıf içinde yaptığınız serbest sanat çalışmalarında yine merak kaynaklı sorular sormayın. Çocuğun çizdikleri hakkında “iyi, güzel” gibi yorumlar yapmayın. Onun yerine “Burada şunları, şu renkleri görüyorum” diye geri bildirim verin. “Güzel olmuş mu?” diyen çocuklara “Senin kendi fikrin daha önemli, sana göre nasıl olmuş” şeklinde karşılık verin.
- ▶ Çocuklara destek olurken onların resimlerini, oyunlarını, videolarını, çizdiği resimleri sosyal medya hesaplarınızda paylaşmayın. Onların kişisel mahremiyetin özen gösterin. Çocuklara sorarak ve paylaşmamak kaydı ile kendinize hatıra kalacak resim ve videolar çekebilirsiniz.

DEPREM SONRASI OKULLAR TATİL OLMALI MI?

Deprem yıkıcı bir olaydır. Büyük depremlerde okullar ya da öğretmenlerin evleri de yıkılır. Öncelik can güvenliği, temel fizyolojik ve barınma ihtiyacı olduğu için okulların tatil edilmesi çok normaldir. Bunun yanında okulların en hızlı şekilde açılması için çalışma yapmak gerekir. Normal hayatına, rutinlerine, tanıdık çevreye, arkadaşlara, sosyalliğin içine karışmak çocuklar için en temel iyileştirici faktörlerden biridir. Hayatta kırılan yönün yanında kırılmayan ve aynı kalan tarafı görmek çocuğun güven duygusunu besler. Bu nedenle okulların en kısa sürede açılması çocukların üzerindeki deprem izlerini silmenin en etkili yollarından biridir.

Okula Gelmeyen Çocuklara Ulaşmalı mıyım?

Deprem sonrasında bazı aileler yası ve üzüntüsü olduğu için ya da bir kaos ortamında oldukları için çocuklarını okula göndermeyebilirler. Bu konuda sağlıklı karar alamayabilirler. Bu öğrencileri fark edip ebeveyn veya yakınlarını arayıp çocuğun okula gelmesini sağlamak çocuğun iyileşmesine oldukça katkı sağlayacaktır. Gerektiği durumlarda ev ziyaretleri yapmak ailelerin ikna olmasını kolaylaştırabilir.

ÇOCUKLARLA DEPREMİ KONUŞMALI MIYIM?

Deprem gibi bir afetin ardından bir süre sonra çocuklar okula başlarlar. Okulun ilk gününde öğretmenin deprem üzerine konuşmaması gerekir. Toplum etkileyen bir olayı yoksaymak, gündeme almamak çocuğun duygularını içinde tutmasına sebep olabilir. Bu konuların hiç konuşulmaması gerektiğini düşünebilir. Konuşurken kendi üzüntünüzü de mutlaka ifade edin. “Çocuklar merhaba, biliyor musunuz ben bugün biraz üzgünüm. Ülkemizde deprem oldu. Bu nedenle üzüldüm. Şimdi sizinle biraz deprem hakkında konuşalım. Böylece üzüntümüz küçülür.” şeklinde bir giriş yapabilirsiniz.

Çocuklara Depremi Nasıl Açıklayabilirim?

Çocuklar somut varlıklardır. Bu nedenle onlara depremi anlatırken sınıf tahtasına yer altındaki kayaların üst üste resimlerini çizebilirsiniz. Bir yandan blokları çizerken diğer yandan şu açıklamayı yapabilirsiniz: Biliyor musunuz toprağın altında çok büyük kayalar var. Bazen bu kayalar çürüyüp parçalanıyor ve parçalanınca diğer kayalar da yerinden oynuyor. Böylece her yer sallanıyor. Biz de buna deprem diyoruz. Bu aşamada depremlerin çok nadir olduğunu belirtmek çocukları rahatlatacaktır. Kendi uzun hayatınız süresince çok az deprem yaşadığınızı çocuklara aktarabilirsiniz.

Gündemdeki Kavramları da Açıklayın

Eğitimci olarak özellikle ilkökul ve üstü gruplarda gündemde sıklıkla kullanılan kavramları da açıklamanız güzel olur. Yaş büyüdükçe enkaz, sarsıntı, afet, kurtarma ekibi, artçı deprem, fay, çadır, konteynır gibi kavramları da basit bir şekilde çocuklara açıklayabilirsiniz.

Soruları Cevaplayın

Deprem ve ilgili kavramları açıkladıktan sonra çocuklara soru sormaları için imkân verebilirsiniz. Sordukları soruları basitçe cevaplayın, nasıl cevaplayacağınızı bilmedikleriniz olursa “Bunu biraz araştırmam gerekecek sanırım.” diye cevap verin, gerekli bilgileri edinip bulduğunuz cevabı sınıf içinde açıklayın.

Sınıf İçi Bir Yardım Organize Edin

Deprem bir yandan üzücüdür ama öte yandan da çocuklara sosyal sorumlulukları öğretmek için bir fırsattır. Deprem ile ilgili konuştuktan sonra sınıfınızda deprem bölgesindeki insanlar için küçük çaplı bir yardım organize etmek, buna öğrencileri de katmak onlar için çok büyük bir kazanç olacaktır. Yardım bilinçleri artacaktır. Deprem bölgesi için oyuncak toplamak, harçlıklardan para toplamak, deprem bölgesindeki çocuklara mektup yazmak yapılacak çalışmalardan birkaçı olabilir. Sınıfta yer alan deprem yaşamış öğrencilere herkes bir oyuncakını ya da kırtasiye malzemesini hediye edebilir. Böylece yeni öğrencilerin sınıfa uyum sağlaması da kolay olur. Sınıftaki tüm çocukların bu sürecin bir parçası olmasını sağlamak oldukça önemlidir.

SINIFIMA DEPREM BÖLGESİNDEN ÖĞRENCİLER GELDİ, NE YAPMALIYIM?

Afetlerin ardından zorunlu göçler çok fazla olur. Bu durumda çocukların okulları değişir. Deprem gibi bir afetten sonra çocukların güvenlik amacı ile bulunduğu şehirden uzaklaşmaları gerekir. Bu çocuklar eğitim hayatlarına yeni bir okulda devam edebilirler. Sınıfınızda afet bölgesinden gelmiş bir çocuk varsa aşağıdaki konulara dikkat edebilirsiniz.

Çocuğu Tanıyın

Deprem bölgesinden çocuklarla önce siz tanışın. İlk adım olarak ailesinden ya da akrabalarından çocuğun hikayesini, başına gelenleri öğrenebilirsiniz. Evleri yıkılmış mı, yakınlarından vefat eden var mı, kardeşleri var mı, ne kadar bu yeni şehirde kalacaklar gibi bilgileri edinebilirsiniz. Sonrasında çocukla birebir tanışmak güzel olacaktır. Çocuğa deprem ile ilgili sorular sormak doğru olmaz.

“Benim adım şu, ben senin öğretmenin olacağım, sen de bizim misafirimiz. Seni tanımak istiyorum” şeklinde bir giriş yapılabilir. Sonrasında çocuğun adı, soyadı, sevdiği oyunlar, oyuncaklar, yemekler üzerinden sohbet edilebilir. Çocukla parmak güreşi, taş-kâğıt-makas gibi ayak üstü minik oyunlar oynanabilir. Çocuğun neleri iyi yaptığı öğrenilebilir. İyi özelliklerini sınıfta gösterip göstermek istemediği sorulabilir. Göstermesi için de biraz ısrarcı olunabilir. Hızlı koşuyorsa, şarkı söylüyorsa, şiir okuyorsa, bir oyunda iyiyse bu bilgi çocuğun izni dahilinde sınıfta diğer öğrenciler ile paylaşılabilir.

Sınıfla Tanıştırın

Eğitimci öğrenciyi tanıdıktan sonra sınıfla tanıştıracaktır. Sınıfta bir misafirin olduğu, onun depremin olduğu bölgeden geldiği sınıfa aktarılabilir. Misafire çok iyi bakacakları söyleyebilir. Sonrasında çocuğun kendini tanıtmaması istenebilir. Öğretmen çocuk da izin verdi ise onun iyi özelliklerini sınıfa aktarabilir ve uygunsa bu becerilerini göstermesini de isteyebilir.

SINIFIMA DEPREM BÖLGESİNDEN ÖĞRENCİLER GELDİ, NE YAPMALIYIM?

Hoş Geldiniz Partisi

Yeni gelen çocukların daha iyi hissetmelerini sağlamak ve diğer çocukların da yardım bilincini geliştirmek amacı ile yeni gelen çocuklara ilk bir hafta içinde parti organize edebilirsiniz. Bu parti yeni gelenlerin haberi olmadan planlanabilir. Sınıftaki diğer çocuklar kendi oyuncaklarından bu çocuklara hediye getirebilir. Yeni oyuncak almak yerine çocukların kendi oyuncaklarından birini vermesi daha değerlidir. Yeme-içmenin de olduğu bu parti kaynaşma sürecini hızlandırır.

Arkadaş Edinmesine Yardımcı Olun

Deprem bölgesinden gelen çocuklar çeşitli arkadaş gruplarının olduğu bir sınıfa girmiş olurlar. Bir gruba girmek onlar için zor olabilir. Bu konuda sınıfın en anlayışlı, yardımsever öğrencilerinden birinin yanına oturtmak faydalı olur. Birkaç gün teneffüslerde bu çocukları gözlemleyip oyunlara katılmasına destek olabilirsiniz. Hatta siz de oyunun bir parçası olabilirsiniz.

Akademik Beklentilerinizi Ayarlayın

Deprem bölgesinden gelen çocuklar travma yaşamışlardır. Bu çocuklarda çok fazla odaklanamama, organize olamama problemi görülebilir. Bazı çocuklar huzursuz oldukları için aşırı hareketli ya da öfkeli olabilirler. Ödev yapmak, öğrenmek onlara zor gelebilir. Bedenleri ve zihinleri donmuş olabilir bu nedenle en basit şeyleri anlamıyor gibi görünebilirler. Çözümleri zaman alacaktır. Bu süreçte onlara ödev verin ama yapmadıklarında teşvik edin, yaptıkları kısımlar az bile olsa görüp takdir edin. Bu çocukların akademik başarıdan ziyade sıcak bir ilişki ortamına ihtiyaçları olduğunu hep aklınızda bulundurun.

Ev Ziyareti Yapın

Öğretmenin evlerini ziyaret etmesi çocukların kendilerini çok değerli hissetmesini sağlar. Bu nedenle afetzede çocukların yaşadığı evleri belli bir süre sonra ziyaret etmek çocukların çok hoşuna gidecektir. Sizinle kurduğu bağ yeni bir boyut kazanacaktır.

ÇOCUKLARIN PSİKOLOJİSİNİN İYİ OLMASI İÇİN SINIF İÇİNDE NE YAPABİLİRİM?

Eğitimci olarak ana göreviniz şüphesiz branşınızla ilgili dersleri ve konuları işlemektir. Sizi bağlayan ve sorumlu olduğunuz bir müfredat bulunmaktadır. Siz bir ruh sağlığı uzmanı da değilsiniz. Çocukların psikolojik problemlerini çözmek gibi göreviniz de yoktur. Ancak sınıf içinde yapacağınız minik uygulamalarla onların iyilik haline katkı sağlayabilirsiniz.

Derse Oyunla Başlayın

Oyun çocukların doğal iyileşme aracıdır. Bu nedenle dersin girişinde seçtiğiniz çok basit bir oyunla dersi başlatabilirsiniz. Oyunun süresi 5 dakika olabilir. Bu oyun, deve-cüce gibi beden kullanımını gerektiren bir oyun olabileceği gibi bir kelime türetmece gibi bir sınıf oyunu da olabilir.

Öykü Anlatın

Dersin kapanışında ya da dersin ortasında bir rutin olarak çocuklara terapötik olmayan, eğitici ya da komik öyküler anlatabilirsiniz. Hikayeler çocukların zihni için yatıştırıcı, sakinleştirici görevi görürler. Bu hikayelerde zorlukla mücadele, engelleri aşma gibi temalar olabilir. Ancak deprem, korku gibi temalar olmamalıdır.

Hareketi Arttırın

Çocukların üzerlerindeki negatif enerji ve blokajı atmasının yolu harekettir. Travma yaşamış çocuklar ya hareketsizleşirler ya da aşırı ajite ve hareketli olurlar. Harekete izin veren, tolere eden bir eğitimci olmanız çocukların iyiliğine

ÇOCUKLARIN PSİKOLOJİSİNİN İYİ OLMASI İÇİN SINIF İÇİNDE NE YAPABİLİRİM?

hizmet eder. Özellikle sınıfınızda donuk, halsiz afetzede öğrenciler varsa ders başındaki oyunu hareketli bir oyun olarak düzenleyebilirsiniz. Okul yönetimi olarak travma sonrası dönemlerde teneffüs sürelerini uzatmak gibi bir uygulama da yapabilirsiniz.

İyileştirici Dersler: Resim, Müzik ve Beden Eğitimi

Çocukların kendini ifade etmesine izin veren, hareket, ritim, dışavurum içeren en önemli üç ders resim, müzik ve beden eğitimi dersleridir. Müzik derslerinde dinlenen melodiler, kullanılan enstrümanlar çocukların taşkın duygularını düzenlemesine yardımcı olur. Beden eğitimi dersi hareketi destekler ve bedendeki negatif enerjinin dışa atımını sağlar. Resim dersinde bol bol yapılacak serbest resim uygulaması çocukların iç dünyasındaki karmaşayı resim yolu ile dışarı atmasına yardımcı olur. Bu üç branşın eğitimcisi iseniz ders içinde didaktik öğretiler yerine bol bol serbest hareket, serbest müzik ve dans, serbest resim uygulamalarına yer verebilirsiniz. Afetzede çocukların çok olduğu okullarda bu üç dersi akademik derslere çevirmemek, programdan kaldırıldı ise yeniden programa eklemek, mümkünse ders sürelerini arttırmak iyileşmenin önemli bir parçasıdır.

Gözlemleyin

İyi bir eğitimci aynı zamanda iyi bir gözlemcidir. Deprem sonrasında gerek afet bölgesinden gerek afet dışı bölgeden olan ve sınıf içinde halsiz, mutsuz, çökkün, aşırı öfkeli görünen çocuklar olabilir. Yaralı olan çocuklar çok fazla olumsuz davranış sergilerler. Bu davranışlar aslında bir yardım çağlığıdır. Bu davranışları bir disiplin sorunu olarak görmek yerine yardım çağırısı olarak görebilirsiniz.

Sınıf içinde ve dışında olumsuz davranışları gözlemlediğiniz çocukları mutlaka okulunuzun rehberlik birimine yönlendirin. Eğer okulunuzda rehberlik servisi yoksa, yardım kaynakları da ulaşılabilir değilse sınıf içinde ya da dışında bu çocuklar için iyileştirici kimi çalışmalar yapabilirsiniz. Bu konuda web sayfamızda yer alan Psikolojik İlk Yardım Kılavuzu'nu inceleyebilirsiniz.

Metaforik Öyküler

ÖYKÜLER

Zamanın birinde çeşit çeşit kuşların, yaşadığı bir orman varmış. Ağaçların dallarında bir sürü kuş yuvası varmış. Bazı yuvalar küçük, bazıları ise büyükmüş. Bu ormanda kuşlar mutlu şekilde yaşamış. Küçük kuşlar oyun oynar, akşam olunca yuvalarına gidermiş. Uykuları gelince de sıcak bir uykuya dalarlarmış.

Günlerden bir gün tüm kuşlar yuvalarında uykudayken ormanda sesler duyulmuş, sonra yuvalar ve ağaç dalları hızlıca sallanmaya başlamış. Kuşlar korku ile uyanmışlar, ne olduğunu anlayamamışlar. Anne-babalar yavrularını da yanına alarak hemen yuvalarından uçup yere konmuşlar. Hava soğukmuş, biraz da üşümüşler. Çokça da korkmuşlar.

Bu gürültünün ve sallanmanın nedeni fırtınaymış. Fırtına çok sert ve hızlı esen rüzgar demektir. Bu ormana gelen büyük fırtına nedeni ile ağaçların dalları sallanmış. Birçok yuva bu rüzgarda devrilip yere düşmüş. Hatta bazı kuşlar bu yuvaların altında kalmışlar.

Sabah olunca herkes fırtınayı duymuş. Fırtınayı duyanlar hemen yardıma koşmuşlar. Küçük kuşları sıcak bir yere götürmüşler. Aç kuşları doyurmuşlar ve üşüyenlere kuş battaniyesi dağıtmışlar.

Kötebekler devrilen yuvaların altında kalan kuşları kazarak kurtarmışlar. Bazı kuşları ise yaralı kurtarıp hemen hastaneye götürüp iyileştirmişler.

Fırtına ara ara esmiş, ama gittikçe hızı azalmış. Onun hızı bitene kadar kuşlar güvenli yerlerde uyumuşlar.

Biraz zaman geçince fırtına tamamen bitmiş. Büyük kuşlar, herkesin yardımı ile küçüklere yeni sağlam yuvalar yapmışlar. Bazılarını tamir etmişler. Hasta kuşlar iyileşip yuvaya dönmüşler.

Bir süre sonra bu ormanda her şey normale dönmüş. Tüm zor zamanlar gibi bu zor zaman da geçiip gitmiş. Herkesin içindeki korku küçülmüş, küçülmüş ve bitmiş. Küçük kuşlar okullarına gitmişler, ormanda uçma yarışları bile yapmışlar. Büyük kuşlar ise işlerinin başına dönmüşler.

Bu ormanda ve tüm diğer tüm ormanlarda herkes bu ormanı konuşuyormuş. Yardımlaşarak bu büyük fırtınanın zorluklarını aştıklarını herkes birbirine gururla anlatıyormuş. Herkes aynı şeyi söylüyormuş: Yardımlaşarak tüm zorlukları yenebiliriz.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

O gün Bay Korku ve Bayan Üzüntü evlerinde sakince oturup televizyon izliyorlarmış. Haberlerde bir ormanda büyük bir fırtına çıktığını, dalların kırıldığını ve kuş yuvalarının yerlere düştüğünü görmüşler. Küçük kuşlar kıpır kıpır ve çok huzursuzmuş.

Bayan Üzüntü heyecanlanmış:

- Buradaki küçük kuşları hemen ziyaret etmeliyiz. Bak ne hissedeceklerini bilmiyorlar. Onların kalbine korku ve üzüntü balonları bırakalım ki duygularını anlasınlar sonra da küçülsünler.

Bay Korku fikri beğenmiş, hemen balon kamyonunu hazırlamış. Kamyona bir sürü korku ve üzüntü balonu doldurup ormana doğru yola çıkmışlar. Ormanda çok fazla kırık dal ve yere düşmüş yuva varmış.

Ormana gelir gelmez tüm küçük kuşları ziyaret edip kalplerine korku ve üzüntü balonunu bırakmışlar. Fırtına büyük olduğu için küçük kuşların kalbindeki korku ve üzüntü balonu hemen şişivermiş. Artık ne hissettiklerini biliyorlarmış.

Bu ormanda herkes küçük kuşları çok severmiş. Sevenler bu kuşları sıcacık öpmüşler. Öpücükler korku ve üzüntü balonlarını küçültmüş.

Büyükler, küçük kuşların kanatlarını okşamışlar, sıkıca onlara sarılmışlar. Balonlar biraz daha küçülmüş.

Yavruları çok seven büyükler kuşlara demişler ki, "Biz sizleri hep koruyacağız, bizim yanımızda güvendesiniz." Balonlar iyice küçülmesin mi?

Yuvaların tamir edileceğini, yıkılan yuvaların yerine yenisinin yapılacağını öğrenmiş küçük kuşlar. Korku ve üzüntü balonları artık çok çok küçükmüş.

Ertesi gün kuşlar buldukları her yerde oyun oynamışlar. Uçmuşlar, bol bol öpücük toplamışlar. Kıkırdamış ve gülmüşler. Balonlar minnacık olmuş.

Zaman geçtikçe fırtına geçmiiiş ve gitmiş. Parklar, kuş okulları açılmış. Yeni yuvalar bulunmuş, eskileri tamir edilmiş.

Birgün kuşlar sabah kalktıklarında kalplerindeki balonların tamamen söndüğünü görmüşler. Sönmüş balonu kim ister ki?

Bay Korku ve Bayan Üzüntüyü çağırıp balonları onlara geri vermişler. Biz duygularımızı küçülttük demişler. Tüm balonları kamyona yükleyip geri göndermişler.

Artık kalplerinde mutluluk balonu, yüzlerinde ise gülücük varmış.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

Zamanın birinde yeşil bir orman varmış. Bu ormanda büyük, küçük, uzun ve kısa birçok ağaç varmış. Ağaçların dallarında yüzlerce kuş yuvası varmış. Kuşlar mutlu bir şekilde bu ormanda yaşamış. Küçük kuşlar gökyüzünde oynayarak uçarmış.

Birgün havalarda soğumuş ve kış gelmiş. Ormanda büyük bir fırtına çıkmış. Dallar sallanmış, bazı yuvalar yere düşmüş ve dağılmış.

Bu ormandaki fırtınayı öğrenen birçok farklı hayvan bu ormana yardıma gelmişler. Yuvaların altında kalanları çıkarmışlar. Yaralı olanları iyileştirmişler. Yuvası yıkılanlara küçük kuş evi yapmışlar.

En çok da uzun kanatlı leylekler çalışmış. Neden mi? Yuvası yıkılanları alıp öteki ormandaki sevdiklerinin yanına götürmüşler. Yaralı küçük kuşları alıp sıcak ormandaki büyük ve güzel hastanelere taşımışlar da ondan.

Yuvalarından başka yerlere göç eden küçük kuşlar önce şaşırılmış ve öfkelenmişler. Yuvalarını ve oradaki sevdiklerini özleyormuş çünkü.

Ama geldikleri bu yeni ormanda hiç fırtına yokmuş. Burası üstelik sıcaktı. Bu onları çok rahatlatmış. Yeni ormandaki herkes onlarla ilgilenmiş, karınlarını doyurmuş, oyun oynamış ve yaralanan kanatlarını iyileştirmiş. Küçük kuşlar artık daha güçlü ve mutluymuş.

Aradan epey zaman geçmiş. Diğer ormandaki fırtına tamamen bitmiş, ağaçların baharda yeni yeni dalları oluşmuş. Kuşlar bu dallara çok güçlü fırtınada yıkılmaz yuvalar yapmışlar. Havalarda iyice ısınmış tabii.

En çok iş yine leyleklere düşmüş. Kocaman kanatları ile tüm kuşları kendi ormanlarına ve buradaki yeni yuvalarına taşımışlar. Kendi ormanlarına dönen kuşlar burada güvenle ve mutlu şekilde yaşamaya devam etmişler.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

Metaforik Öyküler 4

Yeni Yuvalar

Kimin için:

"Afet sonrası evini kaybeden çocuklar için"

Zamanın birinde yemyeşil bir orman varmış. Bu ormanda büyük ağaçlar bulunurmuş. Ağaçların dallarında ise çeşit çeşit kuş yuvaları yer almış. Bu orman kuş civıltıları ile doluymuş.

Günlerden bir gün bu ormanda büyük bir fırtına çıkmış. Ağaçlar sallanmış, bazı dallar kırılmış, bazı yuvalar da rüzgarda bozulup yere düşmüş.

Büyük fırtına herkesi korkutmuş ve üzmüş açıkçası. Yuvası yere düşenler ise daha çok üzülmüş. Özellikle küçük kuşlar yuvalarının dağılmasına, oyuncaklarının kaybolmasına çok ama çok üzülmüşler.

Herkes üzgünce beklerken çevredeki ormanlardan bir sürü baykuş, köstebek, kanguru, maymun yardıma gelmesin mi. Baykuş tüm küçük kuşları bir araya toplamış, gözlüğünü takmış ve onlara demiş ki:

"Güzel yavru kuşlarım, biliyorum üzüldünüz ama hiç merak etmeyin. Bakın tüm yardımsever hayvanlar burada. Biz sizlere daha güzel daha güçlü yuvalar yapacağız."

Kanguru bu sırada kesesindeki oyuncakları çıkarıp yavru kuşlara dağıtmış. Kuşlar çok sevinmişler. Maymunlar ise kuşlarla komik oyunlar oynamışlar ve kuşlar kikir kikir gülmüşler.

Baykuş devam etmiş:

"Biz yeni güçlü yuvaları yapana kadar isteyenler leyleklere binip başka ormana gidebilir. Ya da köstebeğin verdiği küçük kuş evinde kalabilirsiniz."

Bazı kuşlar leyleklere binip başka ormanlara gitmişler, bazıları da küçük kuş evlerinde yaşamışlar. Maymunlarla gülp, kangurunun verdiği oyuncaklarla oynamışlar.

Aradan biraz zaman geçmiş. Bu ormana yardımsever hayvanların çabası ile bir sürü yeni sağlam yuva yapılmış. Yuvalar bittiğinde Baykuş tüm küçük kuşlara mektup göndermiş: Güzel kuşlarım, yeni yuvalarınız hazır.

Kuşların hepsi mutlulukla cik cik diye ötmüşler. Yeni sağlam yuvalarına uçmuşlar. Bu yuvalarında kendilerine yeni odalar yapmışlar. Oyuncakları çekmecelere koymuşlar. Sevdikleri ile yeni yuvalarında mutlu bir şekilde yaşamaya devam etmişler. Onlara yardım eden hayvanları ise hep hatırlamışlar.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

Zamanın birinde, yeşil ağaçların olduğu bir orman varmış. İçinde bir sürü hayvan yaşamış. Bu ormanın en oyuncu hayvanı ise sincaplarmış. Sabahtan akşama kadar topladıkları cevizlerle oyun oynarlarmış.

Bir gün, bu ormana büyük bir fırtına gelmiş. Dallar sallanmış, bazı kuş yuvaları yere düşmüş, bazı ağaçlar ise kırılmış. Herkes çok korkmuş ve üzülmüş.

Üzülenlerden biri de sincaplarmış. Çünkü fırtınadan sonra sincap parkı zarar görmüş. Sincap parkını hiç duymamış olabilirsin. Çocuk parkına benzer. Sincaplar kaydırdan kayar ve cevizlerini kaydırdan yuvarlarlar. Cevizleriyle top oynayıp basket atarlar. Ağaca tırmanma yarışı yaparlar.

İşte fırtınadan sonra bu parktaki kaydıraklar devrilmiş, salıncakların da zinciri kopmuş. Sincaplar parksız kalmış.

Büyük sincaplar hemen çözüm bulmuşlar tabi ki. Leyleklere, kanguruların kesesine binip yanlarına küçük sincapları alıp diğer ormana gitmişler. Orada fırtına yokmuş, üstelik kocaman parklar varmış.

Bu sincaplardan biri olan küçük sincap şaşkınmış. Kendi parkını özliyormuş ve ormandan ayrıldığı için de üzgünmüş. Bir yandan da yeni parkı ve ormanı merak ediyormuş.

Nihayet yeni ormana gelmişler. Güzelce yemek yemişler, sonra da bu ormanın sincap parkına gitmişler. Bizim küçük sincap ne görsün? Bu ormanda tanımadığı bir sürü sincap var. Park ise kocaman. Biraz korkup şaşırılmış tabi.

Parkın girişindeki bilge baykuş bu küçük sincaba yardımcı olmuş. Gülümsemiş ve demiş ki:

Biliyorum sizin ormanda fırtına çıktı. Parkınız oynamak için pek uygun değil. Meraklanma, yakında buradaki sincaplarla tanışacaksın. Arkadaş olacaksın. Oyun oynayacaksın, parkınız yapılıncaya yine oraya döneceksin. Şimdi sen burada misafirsin ve biz misafirleri çok severiz.

O sırada diğer sincaplar gelip küçük sincapla tanışmışlar. Sonra da oyuna davet etmişler. Bir diğer sincap ona elindeki büyük cevizi hediye etmiş. Küçük sincap çok mutlu olmuş.

Gerçekten baykuşun dediği olmuş. Arkadaş olmuşlar, birbirlerine en sevdikleri oyunları öğretmişler.

Havalar ısınmış, fırtına gitmiş. Yeni parklar yapılmış, kırılanlar tamir edilmiş. Oyuncu sincapların hepsi kendi parkına dönmüşler. Buradaki arkadaşlarını ise hep hatırlamışlar.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

Zamanın birinde, içinde büyük büyük ağaçların olduğu bir orman varmış. Bu ağaçların dallarında, gövdesinde ve yapraklarında birçok hayvan yaşarmış. Tüm hayvanların mutluluk sesi ormana yayılmış.

Birgün bu ormana çok ama çok büyük bir fırtına gelmiş. Ağaçlar, dallar sarsılmış, kuş yuvalarının bazısı yere düşmüş, bazı dallar ise kırılmış.

Bu ormanda yaşayan küçük bir ağaçkakan da varmış. Hiç ağaçkakanı duymamış olabilirsiniz. Onlar da bir çeşit kuştur. Ağaçların gövdesinin içindeki yuvalarında yaşarlar. Üstelik sivri gagaları vardır.

Bizim küçük ağaçkakan da büyük bir ağacın gövdesinde yaşarmış. Büyük fırtına geldiğinde onun yaşadığı ağaç yan yatmış ve gövdesi kırılmış. Küçük ağaçkakan ne mi olmuş? Yuvasında sıkışivermiş. Kanatlarını açamıyormuş. Üstelik canı da acıyormuş. Bir tek gagası dışarıdan görünüyormuş.

Bu ormanda fırtına çıktığı öğrenen tüm hayvanlar yardıma koşmuşlar. Maymunlar muz getirmiş, kangurular hastaları taşımış, leylekler de uzaklara gitmek isteyenlere yardım etmiş. En yardımseverlerden biri de köstebeklermiş.

Dikkatli bir köstebek ağaçkakanın yuvasının yanından geçerken ne görsün? Küçük bir gaga. Biraz yaklaşıncı bu gagadan ses de geldiğini anlamış. Hemen yüksek sesle bağırılmış:

“Köstebek arkadaşlarım buraya gelin. Küçük bir ağaçkakanın yardıma ihtiyacı var, içeride sıkışmış.”

Bir sürü köstebek hemen koşarak gelmişler. Dişleri ile ağacı kesip ağaçkakanı çıkarmışlar. Herkes de onları alkışlamış ve çok mutlu olmuş.

Küçük ağaçkakan biraz iyileşip güçlenene kadar hayvan hastanesinde kalmış. Orada ona iyi bakmışlar. İyileşmesi için açıkçası tadı pek de güzel olmayan ilaçlar vermişler. Ama onları içince ağaçkakan daha hızlı iyileşmiş.

Tamamen iyileşince sevdikleri onu almışlar ve leyleklere binerek güvenli, sıcak bir ormana götürmüşler.

Tabi büyük fırtına bir süre sonra bitmiş. Yeni yuvalar yapılmış. Devrilen ağaçları da filler düzeltmiş. Eski gibi ormanın her yerinde mutlu sesler yükselmeye başlamış.

Yazar
Mehmet Teber

ÖYKÜLER

Metaforik Öyküler 7

Kestane Ağacı

Zamanın birinde büyükçe bir orman varmış. Bu ormanda birçok ağaç yaşarmış. Muz, kiraz ve portakal ağacı gibi. Hepsi mis kokulu meyveler verirmiş. Tüm hayvanlar bu meyveleri iştahla yermiş.

Bir gün bu ormana büyük bir fırtına gelmiş. Fırtına güçlüymüş, ağaçlar sallanmış. Dallardaki kuş yuvaları yere düşmüş. Bazı dallar kırılmış bazı ağaçlar ise devrilmiş.

Fırtınayı duyan herkes yardıma koşmuş. Yıkılan kuş yuvalarını yapmışlar, kırılan dalları sarmışlar. Devrilen ağaçları ise filler hortumlarıyla geri kaldırıyormuş.

Bu ormanda yaşayan küçük serçenin en sevdiği ağaç, kestane ağacıymış. Fırtına bitince hemen kestane ağacının yanına uçmuş. Ağacın yere devrildiğini görmüş. Hemen yanında ormanın en bilgili fili oturuyormuş. Ona kızmış:

“Baksana, kestane ağacı yere devrilmiş. Hadi onu hortumunla ayağa kaldır. Çabuk.”

Fil, sevgi dolu gözlerle serçeye bakmış:

“Ahh küçük serçecik. Üzgünüm. Güçlüyüm evet ama onu kaldıramam. Çünkü o artık yaşamıyor. Tüm yaprakları dökülmüş, bak. O artık kalkamaz.”

Serçe çok üzülmüş, biraz ağlamış. Üzüntüyle sormuş:

“Şimdi ne olacak? Hep yerde mi kalacak?”

Fil hortumunu serçeye uzatmış, serçe onun hortumuna konmuş.

“Hayır. Onu şu dağa götüreceğiz. Toprağa bırakacağız. Tüm devrilen ağaçlar oraya götürülür.”

“Hep orada mı kalacak, ne yapacak ki orada?” diye sormuş serçe.

Fil sakinlikle:

“Bazı ağaçlar zamanla toprak olurlar, bazıları da bir cennet bahçesine gider ve orada yaşarlar serçecik.”

Serçe biraz düşünmüş ve üzüntü ile son sorusunu sormuş:

ÖYKÜLER

"Ben kestane ağacını bir daha göremeyecek miyim?"

Fil biraz düşünmüş ve:

"Başının üzerindeki minik gözlerinle artık göremeyeceksin. Ama serçelerin bir hayal gözü bir de rüya gözü olur. Onlarla görebilirsin."

Serçe hemen hayal gözünü açmış ve kestane ağacının dalında oynadığı oyunları hayal etmiş. Onun kendisine anlattığı hikayeleri hatırlamış. Biraz rahatlamış.

Tam gidecekken fil hortumuyla serçeye bir resim uzatmış. Bu kestane ağacının resmiymiş.

"İstersen yastığının altına koy istersen yuvana as. Özlediğinde resme bakıp hayal gözünle onu görebilirsin."

Serçe resmi gagası ile almış, teşekkür etmiş, kanat çırparak yeni ormana, sevdiklerinin yanına uçmuş.

Yazar
Mehmet Teber